

Ohlášky – neděle 4. 2. 2024

Dnes prožíváme **5. neděle v mezidobí**.

- Pondělí 5. 2. – **Památka sv. Agáty, panny a mučednice**
- Úterý 6. 2. – **Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků**
- Sobota 10. 2. – **Památka sv. Scholastiky, panny**
- Příští neděle 11. 2. 2024 bude **6. neděle v mezidobí**.

- Děkuji všem, kdo jste v pátek pomohli uklidit vánoční výzdobu kostela.
- Dnes 4.2.24 je první neděle v měsíci bude Řeckokatolická bohoslužba 14:00–15:00
- V úterý 6.2.24 20:00 vás zveme do kaple DDKT na **modlitbu chval**.
- V neděli **11. 2. 2024** při mši sv. budeme udělovat společně **Svátost pomazání nemocných**. Svátost pomazání nemocných je určena jako posila pro věřící – katolíky, kdo jsou zesláblí nemocí či stářím, nebo kdo se v důsledku nemoci chystají na operaci. Udělení této svátosti má předcházet osobní zpověď nemocného.
- Prosím vás o spolupráci při přípravě vedení pátečních křížových cest. První křížovou cestu bude pátek 16.2.2024.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30 bohoslužba slova
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
středa od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a čtvrtek od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 10 (2024)
4. 2. 2024

5. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

16. Krása spásí svět (Jaké děti zanecháme naší planetě?)

*Dobrořečte Hospodinu, blesky a mračna, velebte a vyvyšujte ho navěky. * Dobrořeč Hospodinu, země, veleb a vyvyšuj ho navěky.*

*Dobrořečte Hospodinu, hory a pahorky, velebte a vyvyšujte ho navěky. * Dobrořeč Hospodinu, vše, co roste na zemi, veleb a vyvyšuj ho navěky.*

*Dobrořečte Hospodinu, moře a řeky, velebte a vyvyšujte ho navěky. * Dobrořečte Hospodinu, prameny vod, velebte a vyvyšujte ho navěky.*

Dobrořečte Hospodinu, netvoři a vše, co se hýbe ve vodách, velebte a vyvyšujte ho navěky.

Dobrořeč Hospodinu, všechno nebeské ptactvo, veleb a vyvyšuj ho navěky.

Dobrořečte Hospodinu, všechna zvířata divoká i krotká, velebte a vyvyšujte ho navěky.

Dobrořečte Hospodinu, synové lidští, velebte a vyvyšujte ho navěky. (Přidavky k Danielovi 3, 73–82)

Opěvovat stvoření | Vystupme na chvíli z Nového zákona, abychom prostřednictvím této nádherné ódy z knihy Daniel ze Starého zákona opěvovali Boží stvoření, stvoření světa. Ten text opěvuje vodu, opěvuje ptáky, opěvuje velryby, opěvuje oheň, opěvuje roční období..., všechny věci, před kterými strneme v úžasu. Zamysleme se nad tím textem.

Náhoda, nebo Boží stvoření? | O tuhle otázku stále klopýtáme, neustále mi ji kladou lidé, kteří popírají Boží stvoření, stvoření člověka a přírody. Současný člověk to popírá, ale samotný jeho neklid je odpovědí. Astrofyzik Hubert Reeves, ateista, odpovídal na otázku o původu stvoření touto větou: „Když poslouchám Mozarta, neumím si představit, že by tato hudba mohla být dílem náhody.“ Jednou jsem se setkal s jedním odborníkem na biologii člověka. Říkal mi, že člověk není potomkem šimpanzů ani kočkodanů ani zebu. Podle jeho teorie pocházíme z mořských tvorů. Zkrátka podle něj jsme z moře. Opravdu se zájmem jsem mu naslouchal. „Takže lidé pocházejí z velryb, delfinů a tresek,“ říkal jsem si. Pokračoval ve výkladu. Byli jsme v restauraci a zrovna jsem jedl mořský jazyk po mlynářsku. Jeho argumenty byly tak přesvědčivé, že když jsem dojedl, měl jsem dojem, že jsem právě pozřel svou praprababičku! Věděl toho o stvoření tolik, že jsem se ho zeptal: „Ale kdo vyrobil lásku? Kdo vytvořil ten výjimečný cit? Kdo vynalezl ten pud, který nás nutí hledat lásku od té chvíle, co vyjdeme z břicha matky, až do posledního dne

našeho života?“ On neodpověděl. Jen mi řekl, že jednoho dne odpověď najde. Osobně jsem přesvědčený, že řešení nenajdeme nikdy, protože tenhle cit, který nás zasahuje všechny, ať věřící, nebo nevěřící, zůstane záhadou. Je to Boží mysterium. Stvořil lásku před vším ostatním, protože pro nás křesťany je prvotní princip v těchto třech slovech svatého Jana: „Bůh je láska.“

Každý opěvuje stvoření po svém | Každý věřící, tedy aspoň monoteista, dává Bohu titul stvořitele nebe a země. Pro nás křesťany je to naprosto zřejmé. Okouzluje nás v každém ročním období: krásné jaro, znovuzrození života; léto, s mocnou, bohatou přírodou, která všude bují; podzim, který nám nabízí nádherné barvy, a tuhá zima, která zakrývá a uspává rostlinstvo. Čtyři roční období jsou nádherná. Jedním z nejkrásnějších momentů meditace je rozjímání nad přírodou. Chodím do lesa ve Fontainebleau a dívám se, jak kvete vřes a lítají ptáci. Poslouchám kukačku a říkám si: „Jak rád bych ji viděl!“ A náhodou, nebo to bylo Boží znamení, jednou se kukačka ocitla právě na stromě, pod kterým jsem seděl. A samička přiletěla vzápětí. Bylo to úžasné. Slyšel jsem nádherný hymnus na stvoření ze zobáku kukačky. Je to jeden z mých nejoblíbenějších ptáků. Ateista, který se rozplývá nad západem slunce nebo nádhernou krajinou, je vlastně velmi věřící, ale dotýká se něčeho, co nemůže pojmenovat. Myslím, že ateistova modlitba, rozjímání nad přírodou, je stejně mocná jako modlitba křesťana. Věřící se obrací přímo k Bohu, zatímco ateista je fascinován tou podívanou. Jeho modlitba je stejně autentická jako moje. Příroda nás vede k nepojmenovatelné transcendenci.

Krása spásí svět | Na statku v Provinci pobýváme s mladými delikventy, kteří se už mnohokrát provinili. Tihle mladí mohli místo do krajiny hledět jen na paneláky a na beton. Velmi brzy jsem si všiml, že se bojí v noci. Hromotluci, kteří napadají lidi a okrádají turisty, mají panický strach ze tmy. Jsou zvyklí na město osvětlené lampami, jakmile se začne stmívat. Noc vlastně neznají, a proto se jí bojí. Také jsem si všiml, že když sem naši mladí přijedou, mají strach z ticha. První dny se shánějí po nějakém nočním klubu. Když jim řeknu, že jeden je sedmdesát kilometrů daleko, nechtějte slyšet, co vykřikují! A když řeknu, že nejbližší trafika je pět kilometrů... jsou na mrtvici. Jednou jsem doprovázel k soudci jednoho mladíka, který u nás byl rok. Měl pěkně tlustý spis. A u soudce se stalo něco zvláštního. Soudce byl výchovně zaměřený, a tak místo aby ho odsoudil třeba s odkladem výkonu trestu, raději

ho osvobodil: „Stál jste před soudem jednou týdně a teď už jsem vás víc, než rok neviděl. Nespáchal jste žádný nový delikt. Už s tím nezačínajte. To je všechno.“ Když jsme odcházeli od soudu, ten kluk mě prosil: „Guy, pojedme honem zpátky, já ten hluk ve městě už nesnesu.“ Moc se mi líbilo, co řekl. (z knihy *Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 1. kapitola Prosté evangelium*)

Texty k rozjímání – 5. týden v mezidobí

Neděle 4. 2. – Mk 1,29-39: Ve vzácném shrnutí Kristova pracovního dne, jak ho zachytil evangelista Marek, slyšíme důvod Ježíšova působení: „...abych i tam kázal.“ Přišel hlásat evangelium. Z předchozího textu je vidět, že za „hlásáním“ máme vidět nejen slova, ale i uzdravování a vymítání démonů. Lidé na první pohled poznali, že se děje něco neobvyklého. Ke Kristovu běžnému dni patřila modlitba, pozornost k nemocným, ale i úsilí neztratit cíl své mise. Jak by vypadalo shrnutí našeho pracovního dne? Byla by tam modlitba, pozornost k nouzi druhých...? Nakolik nás odvedou starosti tak daleko, že přestáváme být lidskými, resp. Božími dětmi nesoucimi světlo Kristova evangelia o životě a vykoupení?

Pondělí 5. 2. – 1 Král 8,1-7.9-13: Dokonalé přebývání Boha s lidmi se uskutečnilo nyní, po příchodu Syna člověka mezi nás. Kéž se necháme zahalit oblakem jeho přítomnosti! Kéž se před jeho slávou neskrýváme.

Úterý 6. 2. – 1 Král 8,22-23.27-30: Živá modlitba Šalomounova ať je vzorem pro moji kontemplaci – tedy setrvávání s ním v Jeho chrámu. Opravdu, náš Bůh může bydlet se svým lidem na zemi...

Středa 7. 2. – 1 Král 10,1-10: Královna ze Sáby, ač pohanka, byla Šalomounovou vládou a zbožností okouzlena. Kéž dokážu i já a církev, do které patřím, zapůsobit na ty, kdo o Bohu moc nevědí...

Čtvrtek 8. 2. – 1 Král 11,4-13: Náboženský rozklad na Šalomounově dvoře měl za následek rozpad jeho říše. Podobně i dnes může ztráta duchovních hodnot způsobit pád.

Pátek 9. 2. – 1 Král 11,29-32: Celistvost pláště, dvanáct kusů, dvanáct kamenů... Kéž dovedu víc chápat symboliku bohoslužby, aby se stala i dnes odrazem vnitřního života společnosti.

Sobota 10. 2. – 1 Král 12,26-32: Platí i dnes: kdo chce získat politickou moc, zaútočí na to, co mu v tom překáží. Tak je i dnes křesťanství na mnoha místech znamením odporu. A právě to je důkazem jeho pravosti!